

Skatteministeriet

Den 27 MAJ 2005

Skatteudvalget (2. samling)

L 121 - Bilag 37

Offentligt

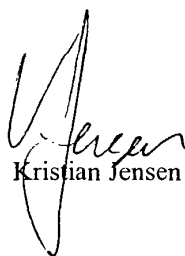
MODTAGE
- 8 JULI 2005
Den Centrale Indlevering

Til

Folketingets Skatteudvalg

**L 121- Forslag til Lov om ændring af selskabsskatteloven og andre skattelove
(Nedsættelse af selskabsskatten og globalpulje-princip i sambeskatningen).**

Hermed fremsendes i 5 eksemplarer svar henvendelse af 20. maj 2005 fra Ernst &
Young (L 121 – bilag 28).

Kristian Jensen

/ Ivar Nordland

Ernst & Young har i henvendelsen stillet supplerende spørgsmål som opfølgning på besvarelsen af Ernst & Youngs tidligere henvendelse.

CFC-indkomst = indirekte ejede faste driftssteder

Ernst & Young ønsker en nærmere redegørelse for, hvorpå besvarelsen af spørgsmål 13 bygger.

Kommentar: Ernst & Youngs spørgsmål 13 blev besvaret med:

"De foreslåede CFC-regler i selskabsskattelovens § 8 omfatter kun direkte ejede faste driftssteder i udlandet. Indirekte ejede faste driftssteder (udenlandske datterselskabers faste driftssteder) omfattes som hidtil af selskabsskattelovens § 32 – som en del af det udenlandske datterselskab."

Selskabsskattelovens § 32 omfatter efter gældende regler hele datterselskabets indkomst – uanset om indkomsten optjenes i datterselskabets hjemland eller udenfor datterselskabets hjemland. Dette ændres der ikke på med dette lovforslag, hvilket forudsætningsvis fremgår af sammenligningsbrøken i § 32, stk. 1, nr. 1, hvor datterselskabets samlede udenlandske indkomstskat sammenholdes med dansk skat beregnet på grundlag af datterselskabets samlede skattepligtige indkomst.

CFC-indkomst – aktier ejet af et udenlandsk fast driftssted eller interessentskab

Ernst & Young ønsker bekræftet, at der ved besvarelsen af spørgsmål 16 er forudsat, at den pågældende filial eller interessentskab er næringsdrivende med aktierne i det schweiziske og østrigske datterselskab, og i bekræftende fald, hvad svaret på spørgsmål 16, eksempel 1-4, er såfremt de pågældende ikke er næringsaktier.

Kommentar: Det kan ikke bekræftes. Bestemmelsen i selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, 8. pkt., fastslår, at udenlandske selskaber med fast driftssted i Danmark normalt ikke er skattepligtige af fortjeneste, tab og udbytte på aktier, medmindre der er tale om næringsaktier. Dette er en særregel for udenlandske selskabers faste driftssteder i Danmark.

Denne særregel finder ikke anvendelse på danske selskabers faste driftssteder i udlandet. I disse tilfælde har allokeringen af aktier efter interne danske regler fulgt allokeringen, der følger af reglerne i OECD's modeloverenskomst. Dette vil fortsat være tilfældet for så vidt angår aktier tilhørende danske selskabers faste driftssteder i udlandet.

CFC-indkomst – skattemæssig behandling af lån fra en interessent til et interessentskab

Ernst & Young: Skatteministeren oplyser i sit svar på spørgsmål 16, eksempel 4, følgende:

"Det betyder, at når en deltager (det danske selskab) modtager et særskilt vederlag (rente) fra interessentskabet, skal det behandles som om, vederlaget blev finansieret af de øvrige interessenter (det amerikanske selskab). Det bemærkes, at lånet ikke anses for indskudt i interessentskabet, men betragtes som et lån mellem interessenterne. Det danske selskab er derfor skattepligtigt af renteindtægten."

Det ønskes oplyst:

- Om skatteministeren er bekendt med, om der findes nogen skattemæssig afgørelse eller praksis, der underbygger dette udsagn.
- Om det pågældende udsagn gælder i enhver skattemæssig henseende, herunder i relation til beregning af dansk kildeskat af royalty- og rentebetalinger fra et dansk interessentskab.
- Hvorfor skatteministeren ikke lægger en tilsvarende skatteretlig kvalifikation af et dansk interessentskab til grund ved fortolkningen af SEL § 2 A, jf. svaret i L 119, 2003-04, bilag 80.
- Om skatteministeren er enig i, at alene 60 pct. af de samlede renteindtægter på lånet fra DK til AUS I/S i eksempel 3 (spørgsmål 16) skal medregnes til DK's danske skattepligtige indkomst.

Kommentar: Ernst & Young oplyste i spørgsmålet følgende:

"Hertil kommer, at DK skal medregne 100% af renteindtægterne af lånet fra DK til AUS I/S på 2.000 til sin danske skattepligtige indkomst."

Dette blev taget som en forudsætning i spørgsmålet, hvorfor det i svaret bemærkes, at lånet ikke anses for indskudt i interessentskabet, men betragtes som et lån mellem interessenterne.

Liselotte Hedetoft Madsen har i "Beskatning ved deltagelse i personselskaber", side 199 f, argumenteret for, at man skal acceptere kvalifikationen som "leje", "rente", eller "royalty", såfremt en selskabsdeltager lejer en fast ejendom ud til personselskabet, yder et lån til personselskabet eller stiller et immaterielt aktiv til rådighed for personselskabet, såfremt aktivet ikke indskydes i personselskabet.

Indskydes aktivet derimod i personselskabet, vil der skulle ske en opdeling af renteindtægterne i en del, der svarer til deltagerens ejerandel og en resterende del. Den del, der svarer til den resterende del, vil være skattepligtig som enhver anden renteindtægt, mens den del, der svarer til ejerandelen vil skulle omkvalificeres til overskudsandel. Indskydes lånet i det østrigske interessentskab, vil 60 pct. af de samlede renteindtægter på lånet skulle medregnes i DK's skattepligtige indkomst i Danmark.

Det vil bero på en korrekt vurdering, om aktivet (i eksemplet lånet) er indskudt i personselskabet eller ej.

Endelig skal det gentages, at situationen ikke kan sammenlignes med den situation, der blev spurgt om og svaret på i L 119, 2003-2004, bilag 80. I det pågældende svar fortolkes anvendelsesområdet for selskabsskattelovens § 2 A. Svaret omhandlede en situation, hvor et anpartsselskab blev behandlet som en separat enhed efter amerikanske regler, hvorved det danske anpartsselskab ikke anses for transparent efter selskabsskattelovens § 2 A. Af den pågældende besvarelse fremgår det, at:

”Formålet med den foreslåede bestemmelse i selskabsskattelovens § 2 A er, at dansk skattepligtige selskaber ikke skal have fradrag for ydelser, som betales til koncernforbundne selskaber, når ydelsen ikke beskattes hos modtageren, fordi ydelsen anses for at være en intern ydelse.

Medfører de amerikanske skatteregler, at det danske selskab skattemæssigt behandles som en separat enhed, hvorved transaktioner mellem det danske selskab og det amerikanske selskab ikke anses for at være interne ydelser og det amerikanske selskab beskattes af ydelserne, finder den foreslåede bestemmelse ikke anvendelse. Det forudsættes, at transaktionerne mellem selskaberne ikke elimineres på anden vis.

Det danske selskab er i dette tilfælde ikke en transparent enhed og omkvalificeres ikke efter selskabsskattelovens § 2 A. Det bemærkes, at ligningslovens § 5 G finder anvendelse, hvis udgifterne efter udenlandske regler kan overføres til fradrag i indkomst oppebåret af koncernforbundne selskaber.”